

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9P/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214204047
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214204047.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom vo veci starostlivosti o maloletú V. V., D.. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. A. XX a A. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. A. Č.. XXX, zast. JUDr. Ondrejgom Vajsom, advokátom, AK Komenského 3, Veľký Krtíš, za účasti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Vyživovacia povinnosť otca na maloletú V. V., nar. XX. XX. XXXX, posledne určená rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 09. 10. 2013 č.k. 9P/131/2013-25 v sume 50,-- Eur mesačne sa počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku z v y š u j e na sumu 60,-- Eur mesačne, so splatnosťou výživného vždy do 20. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa.

odôvodnenie:

Matka dieťaťa doručila dňa 04. 06. 2014 tunajšiemu súdu návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti V. V., nar. XX. XX. XXXX a A. V., nar. XX. XX. XXXX. Domáhala sa, aby súd zvýšil mesačné výživné a to na dcéru z doterajšej sumy 50 Eur na sumu 100 Eur a na syna z doterajšej sumy 50 Eur na sumu 150 Eur mesačne. Posledne bolo o výživnom na deti rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/131/2013 zo dňa 09. 10. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 10. 2013. Matka detí svoj návrh odôvodnila tým, že výživné určené na deti je nepostačujúce, keďže sa jej zvýšili výdavky spojené s cestovnými nákladmi na deti do školy, zabezpečením potrebných pomôcok do školy, zabezpečením oblečenia na voľno-časové aktivity, na zabezpečenie stravy a na krytie iných výdavkov.

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 14. 11. 2014 č. k. 9P/65/2014-101 rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a to tak, že na syna A. zvýšil výživné na sumu 90 Eur mesačne a na dcéru V. zvýšil mesačné výživné na sumu 60 Eur.

Na odvolanie otca detí Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 10. 02. 2015 č. k. 14CoP/9/2015-116 rozsudok Okresného súdu v časti výroku o určenie zvýšenej vyživovacej povinnosti otca na maloletého A. V., nar. XX. XX. XXXX na sumu 90 Eur mesačne potvrdil. V časti zvýšenia výživného na maloletú V. V., nar. XX. XX. XXXX na 60 Eur mesačne rozsudok zrušil a v tejto časti vec vrátil Okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici nadobudol právoplatnosť dňa 27. 02. 2015.

Po tomto rozhodnutí krajského súdu okresný súd opätovne vec vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na dcéru V. prejednal a rozhodol.

V rámci doplnenia dokazovania súd vyžiadal od zamestnávateľa matky dieťaťa potvrdenie o jej zárobku. Z potvrdenia vyplýva, že za obdobie od marca 2014 do februára 2015 jej čistý priemerný mesačný príjem činil 272,73 Eur a čistá priemerná mesačná mzda za toto obdobie 267,89 Eur. Rovnako súd vyžiadal potvrdenie od zamestnávateľa otca dieťaťa o jeho dosahovanom zárobku za dobu posledných 12 mesiacov. Jeho zamestnávateľ spoločnosť AB TRANS s. r. o. potvrdila, že za rok 2014 mu bola vyplatená čistá mzda vo výške 3.829,52 Eur, čo v prepočte na jeden mesiac činí 319,12 Eur. Na mesiace január a február 2015 mu bolo vyplatené na čistej mzde 678,18 Eur, čo v prepočte na jeden mesiac činí 339,09 Eur. Zamestnávateľ otca dieťaťa opomenul v potvrdení o zárobku uviesť celkovú výšku vyplatených diét v tom - ktorom mesiaci za sledované obdobie. Keďže sa pracovná pozícia otca dieťaťa od predchádzajúceho rozhodovania o výživnom (14. 11. 2014 v tejto opatrovanskej veci) nezmenila a naďalej vykonáva prácu vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy, súd prihladol pri určení celkového príjmu otca dieťaťa aj na tú položku mesačného zárobku, ktorá predstavuje vyplatené diéty zamestnávateľa zamestnancovi. Ako dôkaz, na ktorý súd prihladol slúži aj oznámenie zamestnávateľa otca dieťaťa z 08. 08. 2014 (č.l. 19 v spise), v ktorom sa uvádza, že v čistej mzde sa menovanému mesačne vypláca na zahraničnom stravnom (diétach) v priemere 1.000 Eur. Takýto stav bol v roku 2014 a súd z neho vychádzal aj v posudzovanom období roka 2015. V zmysle týchto záverov priemerný čistý mesačný príjem otca dieťaťa činí minimálne 1.300 Eur. Matka dieťaťa na pojednávaní dňa 09. 04. 2015 špecifikovala ďalšie výdavky a náklady, ktoré má v spojitosti s výchovou dcéry a zabezpečením jej celodennej starostlivosti. Medzi tieto náklady patria výdavky na zakupovanie obuvi a oblečenia. Dcéra povyrástla a všetky veci, ktoré mala zakúpené na oblečenie a obuv sú jej už malé a musí jej kupovať nové veci. Nedávno jej kúpila botasky v hodnote 15 Eur, teraz jej potrebuje kúpiť rifle a nakúpiť ostatné oblečenie. Ďalší nárast výdavkov má na stravu, dcéra v poslednom období pribrala, má 35 kg, denne jej pripravuje desiatu v hodnote 0,50 Eur. Dcéra sa stravuje v škole, za obedy jej mesačne platí 24 Eur o čom predložila poštovú poukážku (č.l. 127 v spise) Do toho nie sú započítané náklady na stravu pre dcéru doma. Ďalej sú to výdavky na cestovné z miesta bydliska do S. G., kde navštevuje školu. Za jednu cestu po zľave pre dieťa od 6 do 15 rokov platí 0,51 Eur. Ďalej dcéra v mesiaci jún 2015 nastúpi do školy v prírode, čo ju bude stáť 110 Eur. Doteraz musela zaplatiť preddavok 30 Eur a zostatok musí doplatiť. Medzi iné výdavky patria výdavky na zakupovanie drogistického tovaru a kozmetiky, v spojitosti s rastom dcéry došlo aj k nárastu jej poprsia, s čím má spojené zvýšené výdavky, musí jej zakupovať rôzne podprsenky. Dcéra má mobil, mesačne jej uhrádza kredit v hodnote 7 Eur. Pokiaľ k týmto výdavkom pripočítame ešte ďalšie bližšie nešpecifikované výdavky, je doteraz určené výživné na dcéru 50 Eur mesačne nepostačujúce. Zrovna, keď by počítala tak, že otec dá na dieťa 50 Eur a ona dá dieťaťu tiež 50 Eur, ani suma 100 Eur mesačne by nebola pre krytie všetkých výdavkov a nákladov, ktoré ma pre dcéru postačujúca. To bol dôvod, prečo požiadala o zvýšenie výživného aj na dcéru. K svojim majetkovým pomerom uviedla len toľko, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou domovej nehnuteľnosti s príslušenstvom, ktorú nadobudli s otcom dieťaťa, ako exmanželom za trvania manželstva. V súčasnosti sa vedie na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši konanie o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, konanie doposiaľ nie je skončené. Ona nie je vlastníčkou hnuiteľných vecí o podstatnej hodnote. Ďalšia vyživovacia povinnosť jej nepribudla, otec platí na dieťa riadne výživné. Nikdy mu nebránila, aby sa mohol s deťmi riadne stretávať. Dcéra v súčasnosti navštevuje Základnú školu na ulici Škultétyho vo Veľkom Krtíši, kde je žiačkou 5. ročníka. V škole dosahuje dobrý prospech.

Otec dieťaťa na pojednávaní dňa 09. 04. 2015 zotrval na svojich prednesoch a stanoviskách, ktoré uviedol na predchádzajúcich pojednávaniach. Bol vypočutý dňa 18. 09. 2014, kedy uviedol, že s návrhom matky detí na zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti nesúhlasí. Ako dôvod nesúhlasu uviedol to, že po rozvode manželstva musí splácať spoločné dlhy. Je vodičom kamióna a jeho zamestnávateľom je spoločnosť AB TRANS, s. r. o., so sídlom A. H. Škultétyho 52 vo Veľkom Krtíši. Doteraz určenú vyživovaciu povinnosť, tj. po 50 Eur mesačne na každé dieťa si riadne plní. Pokiaľ má možnosť, tak deťom prispeje aj nad rámec výživného. Zvykol im dávať drobné vreckové, napríklad keď ho deti o to požiadajú, tak im dá jedno alebo dve eurá.

Rodičia dieťaťa návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Matka dieťaťa žiadala súd, aby vyživovaciu povinnosť otca na dcéru V. zvýšil z doterajšej sumy 50 Eur na 60 Eur. Otec dieťaťa žiadal návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na dcéru V. zamietnuť.

Kolízna opatrovníčka dieťaťa žiadala návrhu matky dieťaťa vyhovieť, aj keď od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti prešla len doba cca 1 a pol roka. Za túto dobu dcéra povyrástla, s čím má matka zvýšené výdavky. Zvýšenie týchto výdavkov spočíva v položkách na stravovanie, ošatenie a obuv.

Súd vykonal a doplnil dokazovanie výsluchom rodičov dieťaťa, oboznámením sa s potvrdeniami o zárobku od zamestnávateľov rodičov dieťaťa, potvrdením zo školy o mesačnom poplatku za stravné maloletej a čítaním ostatných listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené do rozhodnutia zo dňa 14.11.2014.

Podľa § 78 ods. 1 zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možnosť zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa, je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd sa pri svojom rozhodovaní spravoval citovaným ustanovením zákona. Potom ako bolo o časti uplatňovaného návrhu rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 9P/65/2014-101 zo dňa 14. 11. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 14Cop/9/2015-116 zo dňa 10. 02. 2015 rozhodnuté (zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloletého A. V., nar. XX. XX. XXXX), súd v intenciách rozhodnutia krajského súdu doplnil dokazovanie a opätovne rozhodol o časti návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti na mal. V.. Posledne bolo o vyživovacej povinnosti otca na maloletú V. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 09. 10. 2013 pod č.k. 9P/131/2013-25 a ním bol otec na dcéru zaviazaný prispieť mesačným výživným 50 Eur, so splatnosťou výživného vždy do 20.-teho dňa v tom- ktorom mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. V čase tohto posledného rozhodovania bola matka dieťaťa nezamestnaná. Otec dieťaťa bol zamestnaný v rovnakej spoločnosti ako je teraz. Pracoval aj na rovnakej pracovnej pozícii ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Od tohto rozhodovania o výživnom došlo k zmene zárobkových pomerov len na strane matky dieťaťa, ktorá sa zamestnala s účinnosťou od 01. 08. 2014 v spoločnosti PAZZ, s. r. o., Veľký Krtíš, kde pracuje doteraz.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (ods. 5, veta prvá cit. ustanovenia). Keďže po rozvode manželstva boli obidve deti zverené do osobnej starostlivosti matky a táto sa o ne doteraz riadne stará, je nutné konštatovať, že súd musí na túto vec prihliadnuť, teda zohľadňuje ten fakt, že matka sa o dcéru V. stará, čím si z časti nahrádza plnenie vyživovacej povinnosti, ktorá povinnosť zaťažuje vždy obidvoch rodičov. V čase posledného rozhodovania o výživnom bol priemerný mesačný zárobok otca detí zhruba rovnaký aký dosahuje aj toho času. Podstatnou časťou príjmu u neho sú diéty, ktoré poberá v spojitosti s výkonom zamestnania a sú mu vyplácané za zahraničné cesty, čo je podstata jeho pracovnej náplne. Tak ako bolo výsluchom otca dieťaťa preukázané, tento dosahuje priemerný mesačný zárobok cca 1.300 Eur netto. Ani jeden z rodičov dieťaťa nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, okrem na deti pochádzajúce z ich manželského vzťahu. Súd skúmal, či došlo od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca aj na dcéru V.. Matka dieťaťa sa návrhom na začatie konania domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti na dcéru XX zo sumy 50 Eur na 100 Eur. Počas konania tento návrh modifikovala v tom, že súhlasí so zvýšením vyživovacej povinnosti len na sumu 60 Eur. Otec dieťaťa s návrhom matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti nesúhlasil. Odôvodnil to tým, že je zaťažovaný dlhmi a úvermi, ktoré mu vznikli za konania manželstva. Do obsahu spisu boli otcom dieťaťa predložené viaceré listinné dôkazy, ktorými preukazoval, že tak počas trvania manželstva, ako aj po jeho zrušení rozvodom, prevzal viaceré úvery (pôžičky) od viacerých bankových inštitúcií. Aj keď tento fakt využíva otec dieťaťa ako dôkaz slúžiaci k tomu, že mu bráni v platení vyššieho výživného, súd ho vyhodnotil tak, že takýto výdavok nemôže mať prednosť pred plnením vyživovacej povinnosti. Skutočnosť, že otec dieťaťa uvádzal, že za trvania manželstva vzali úver od Istrobanky, a. s., Bratislava, pozdejšie od Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., Bratislava a tieto úvery musí splácať vo výškach a to Istrobanke, a. s. v sume 53,24 Eur mesačne a Prvej stavebnej sporiteľni, a. s., v sume 190 Eur mesačne, nemôže byť prekážkou plnenia si vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu. Navyše bolo zistené, že otec dieťaťa vzal pozdejšie krátkodobé pôžičky od OTP banka Slovensko, a. s., Bratislava pre refinancovanie úverov od Poštovej banky, a. s., Bratislava a spoločnosti Cetelem a Quatro. Takéto počínanie rodiča, ktorý je zo zákona povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je nezodpovedné a majúce charakter znášania neprimeraného majetkového rizika, ktoré si na seba ako rodič dieťaťa zobral.

Aplikujúc na zistený skutkový stav ustanovenie § 62 ods. 5 zákona o rodine je nutné konštatovať, že výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zmeniť vyživovaciu povinnosť možno len vtedy, ak dôjde k podstatnej zmene pomerov, tzv. klauzula „rebus sic stantibus“, t.j. klauzula zmeny

pomerov. I napriek tomu, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti prešla doba 1 a pol roka, je nutné konštatovať, že sa matke v spojitosti so zabezpečením starostlivosti o maloletú V. výdavky a náklady podstatne zvýšili. Ich zvýšenie je determinované jednak fyzickým vývojom dieťaťa, jeho rastom a všeobecným nárastom cien. Na tieto okolnosti súd pri rozhodovaní prihliadal a tiež prihliadol na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na maloletú V.. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že právoplatným rozhodnutím súdu zo dňa 27. 02. 2015 došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca na syna A. V., nar. XX. XX. XXXX, zo sumy 50 Eur na sumu 90 Eur, tj. o 40 Eur mesačne, čo pri zvýšení vyživovacej povinnosti na dcéru V., zo sumy 50 Eur na 60 Eur mesačne, tj. o 10 Eur je primeraným nárastu ich životných potrieb a nákladov a ich veku.

Súd po doplnení dokazovania nariadeného Krajským súdom dospel k rovnakému záveru, ako pri rozhodovaní dňa 14. 11. 2014 a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na dcéru V. zo sumy 50 Eur na sumu 60 Eur mesačne a to počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu, súdny výkon rozhodnutia.